

โดย..ดร.ปิยญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี

เผยแพร่วันที่ 15 ตุลาคม 2568

ESG กับทิศทางการปรับตัว ของนักบัญชีสากลและนักบัญชีไทย

ตอนที่
11

สวัสดิสมาชิกและผู้อ่าน

ฉบับนี้เรากลับมาติดตามแนวทางการดำเนินการเรื่องการรายงานความยั่งยืนของประเทศชั้นนำในอาเซียน บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่า ทิศทางเรื่องการรายงานความยั่งยืนของอาเซียนในช่วงมรสุมเป็นอย่างไร ข้อมูลเหล่านี้บางส่วนอาจนำมาช่วยประกอบการดำเนินการเรื่องการรายงานความยั่งยืนของประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้จัดทำประชาพิจารณ์ไปแล้วเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2567 และแม้จะบังคับใช้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ธุรกิจในช่วงโซ่คุณค่าโดยเฉพาะธุรกิจไนโซ่อุปทานของประเทศไทย ก็ไม่ควรละเลย

ภูมิภาคอาเซียนเป็นเขตที่วิกฤตในวาระความยั่งยืนโลกประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนมีพื้นที่เป็นป่ากว้างเขตร้อนเป็นแหล่งผลิตคาร์บอนเทียบเท่าและมีโอกาสปลูกพืชเพื่อช่วยชดเชยคาร์บอน การขยายการปลูกปาล์มน้ำมันอาจใช้เสริมพลังงานทางเลือก เศรษฐกิจหลากหลายยังพึ่งพิงการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ เมื่อพิจารณาความท้าทายและโอกาสของความยั่งยืน การรักษาสมดุลเศรษฐกิจและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมต้องใช้ความพยายามร่วมมือ โดยเฉพาะการรายงานความยั่งยืน

ในบทความนี้ จะกล่าวถึงแนวทางการรายงานความยั่งยืนของประเทศอินโดนีเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม

ประเทศอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศหนึ่งที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียน มีพัฒนาการปรับใช้มาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2017 หน่วยงาน Financial Service Authority (Otoritas Jasa Keuangan / OJK) ของประเทศได้ออกข้อบังคับ OJK Regulation No. 51/ 2017 (POJK 51/2017) เพื่อกำหนดแนวทางการรายงานความยั่งยืนโดยเน้นมุมมองแบบ Inside-out คือ การพิจารณาผลกระทบของการดำเนินงานบริษัทที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

จากผลการสำรวจสำนักงานสอบบัญชีสากลขนาดใหญ่ พบว่าบริษัทในประเทศอินโดนีเซียกว่าร้อยละ 80 ยังใช้กรอบแนวคิด Global Reporting Initiative (GRI) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลที่ใช้มานานและมีเพียงประมาณร้อยละ 10 เท่านั้นเริ่มปรับแนวทางการรายงานให้สอดคล้องกับ Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD) ที่คณะกรรมการมาตรฐานความยั่งยืนระหว่างประเทศ (ISSB) นำมาเป็นหลักการในการจัดทำ IFRS S1 และ IFRS S2

ในปี 2023 OJK ได้ขยายข้อกำหนดด้านการรายงานความยั่งยืนให้ครอบคลุมผู้ให้บริการทางการเงินทั้งหมด เช่น Credit Unions (or Koperasi Simpan Pinjam/KSP) นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการการเงินเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Finance Committee) เกี่ยวกับกระทรวงการคลัง และหน่วยงาน Financial Service Authority (or Otoritas Jasa Keuangan / OJK) และธนาคารกลางอินโดนีเซีย (Bank Indonesia) (Central Bank of Indonesia /BI) เพื่อร่วมกันพัฒนามาตรฐานการรายงานความยั่งยืน

Institute of Indonesia Chartered Accountants (IAI) เป็นสถาบันที่มีบทบาทในการกำกับดูแลและพัฒนาวิชาชีพบัญชีของประเทศอินโดนีเซีย ได้ริเริ่มบทบาทด้านการรายงานความยั่งยืนตั้งแต่เดือนธันวาคม 2020 (ก่อนมีการประกาศใช้ IFRS S ในปี 2023) โดย IAI ได้ตั้ง Task Force on Comprehensive Corporate Reporting (TF CCR) โดยประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียจากหลายภาคส่วน ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงรัฐวิสาหกิจ (Ministry of State-Owned Enterprises) ซึ่งดูแลกิจการสาธารณูปโภค ธนาคารกลาง และหน่วยงาน OJK ตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (Indonesian Stock Exchange (IDX)) สภาหอการค้าอินโดนีเซีย (Indonesia's Chamber of Commerce) ผู้แทนจากภาคอุตสาหกรรมที่เป็นกิจการจัดทำรายงาน และองค์กรวิชาชีพบัญชี (The Professional Accountancy Organizations :PAOs)

TF CCR ได้จัดทำ Platform ความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมให้ประเทศอินโดนีเซียเปลี่ยนผ่านสู่มาตรฐานการรายงานความยั่งยืนระดับสากล

ในเดือนพฤศจิกายน 2023 IAI ได้จัดตั้งคณะกรรมการใหม่ 2 ชุด คือ

Dewan Pemantau Standar Keberlanjutan (DPSK): คณะกรรมการกำกับดูแลที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำเชิงนโยบาย การกำกับดูแล และความรับผิดชอบตามหน้าที่ในการพัฒนามาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน

Dewan Standar Keberlanjutan (DSK): คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการจัดทำร่างและเผยแพร่มาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนประเทศอินโดนีเซีย (Standar Pengungkapan Keberlanjutan/SPK) โดยยึดแนวทางให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่จัดทำโดย ISSB

แนวโน้มการใช้มาตรฐาน..

GRI Framework
(Global Reporting Initiative)

มากกว่า
80%
ของบริษัท
ในอินโดนีเซีย

ยังคงใช้ TCFD
(Task Force on Climate-related Financial Disclosures)

เพียง
10%

เริ่มปรับใช้ สอดคล้อง
กับ IFRS S1 & S2
ของ ISSB

เป้าหมายของ TF CCR

จัดทำ Platform ความร่วมมือ

สร้างความตระหนัก (Awareness)

เตรียมความพร้อมประเทศ
➔ เปลี่ยนผ่านสู่มาตรฐาน
การรายงานความยั่งยืนสากล

คณะกรรมการทั้ง 2 คณะประกอบด้วยผู้แทนจากหลายภาคส่วนที่มีบทบาทสำคัญและเป็นผู้มีส่วนได้โดยตรง เช่น หน่วยงานกำกับดูแล (ได้แก่ OJK กระทรวงการคลัง ธนาคารกลาง กระทรวงสิ่งแวดล้อม) ผู้ปฏิบัติงานในภาคธุรกิจ กิจการ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านความยั่งยืน ช่วยทำให้มั่นใจได้ว่า มาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านตอบสนองต่อผู้เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนและแข็งแกร่ง โดย IAI เป็นผู้ดำเนินการในการประสานงานและขับเคลื่อน ดังนี้

ช่วงต้นปี 2024 IAI ได้เริ่มดำเนินการศึกษา เพื่อระบุความต้องการการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนและเตรียมกรอบเบื้องต้นสำหรับจัดทำแผนงาน (Roadmap)

เดือนมีนาคม 2024 เริ่มอภิปรายกับหน่วยงานกำกับดูแล ผู้จัดทำรายงาน เจ้าหนี้ ผู้ลงทุน นักวิชาการและองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ NGOs เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง กันยายน 2024 ได้ดำเนินกระบวนการที่รวบรวมความร่วมมือผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่า SPK Roadmap สอดคล้องกับความต้องการการรายงานความยั่งยืนของประเทศอินโดนีเซียและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการรายงานความยั่งยืนในระดับสากล

เดือนธันวาคม 2024 DSK ได้เริ่มจัดทำแนะนำเสนอร่าง Indonesian Sustainability Disclosure Standards Roadmap (The SPK Roadmap) ต่อ DPSK เพื่อพิจารณาและอนุมัติ โดยนำเข้าสู่การรับรองใน IAI's National Council ซึ่งได้ให้สัตยาบันต่อ SPK Roadmap ดังกล่าว พร้อมกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาและการนำมาตรฐานไปใช้ในทางปฏิบัติ

SPK Roadmap มีโครงสร้างกลยุทธ์หลัก 2 กลยุทธ์:

- 1 การรายงานความยั่งยืนภายใต้ SPK ผลักดันการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ในขณะที่หัวข้อความยั่งยืนอื่น (นอกเหนือจากสภาพภูมิอากาศ) เป็นภาคสมัครใจ

มีแผนในการปฏิบัติตาม SPK โดยให้กิจการที่เกี่ยวข้องเริ่มเสนอผลกระทบ ณ วันที่ 1 มกราคม 2027 และอนุญาตให้ถือปฏิบัติก่อนวันที่ถือปฏิบัติได้

- 2 การทำระบบนิเวศการรายงานความยั่งยืนให้แข็งแกร่งและมีความสอดคล้องกับการกำกับดูแล กลไกความเชื่อมั่นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างสมรรถนะ และการกำหนดมาตรฐานความยั่งยืน

ปัจจุบัน IAI ในฐานะสมาชิก ASEAN Federation of Accountants (AFA) ยังร่วมผลักดันให้การรายงานความยั่งยืนก้าวหน้าทั่วภูมิภาคอาเซียน

ประเทศสิงคโปร์

ในระยะสั้น ปัญหาการขาดนักบัญชีในภูมิภาคอาเซียนยังคงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีการเติบโตทางธุรกิจอย่างรวดเร็วและมีข้อกำหนดด้านการกำกับดูแลซับซ้อน ส่งผลให้ขาดบุคลากรวิชาชีพบัญชีที่มีคุณสมบัติ

แรงผลักดันสำหรับค่าตอบแทนที่สูงขึ้นสร้างความท้าทายสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพขนาดกลางและย่อม (Small and Medium Practitioners (SMPs)) ซึ่งหลายแห่งมีอัตราค่าจ้างต่ำ มีความอ่อนไหวต่อราคา และไม่สามารถแบกรับค่าธรรมเนียมที่เพิ่มอย่างมีนัยสำคัญได้

ภายใต้แรงกดดันที่มีต่อ SMPs ในการส่งมอบบริการคุณภาพสูง ส่งผลให้พนักงานใน SMPs ที่มีอยู่ต้องทำงานหนักและยาวนาน จนเกิดความเหนื่อยล้าและมีอัตราการลาออกที่สูงเพื่อรับมือกับสถานการณ์เช่นนี้ หลายธุรกิจจึงพยายามแก้ไขด้วยการใช้นวัตกรรม เช่น การนำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการออกแบบรูปแบบการทำงานที่ยืดหยุ่นเพื่อรักษาและดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถ

SMPs ที่เผชิญแรงกดดันทางการเงิน มีแนวโน้มที่จะผลักดันให้เกิดการรวมงบการเงินในระยะกลาง โดยการรวมธุรกิจ (Mergers and Acquisitions: M&A) และเสนอแนวทางสำคัญสำหรับบริษัทเล็กในการสร้างประโยชน์จากการประหยัดต่อขนาดผ่านการรวมทรัพยากรเพื่อการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันบริษัททุนเอกชน (Private Equity (PE)) เริ่มรับรู้และตระหนักถึงศักยภาพของภาควิชาชีพบัญชีและกำลังเข้ามาลงทุนในกลุ่ม SMPs เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการรวมธุรกิจในภาควิชาชีพบัญชี

ในประเทศสิงคโปร์ InCorp Global ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของบริการ โดยการเข้าซื้อธุรกิจที่ไม่ใช่การสอบบัญชีเพื่อนำมาบูรณาการเข้ากับ InCorp Singapore ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตนในอนาคต เทคโนโลยีจะเข้ามาปรับเปลี่ยนนิยามของวิชาชีพบัญชี โดยเฉพาะปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence (AI)) และระบบอัตโนมัติ (Automation) ซึ่งคาดว่าจะมีบทบาทสำคัญภายในปี 2030 งานบัญชีที่เป็นงานประจำวัน เช่น การบันทึกข้อมูล การกระทบยอดบัญชี และแม้แต่งานสอบบัญชีขั้นพื้นฐานจะถูกเปลี่ยนจากการเน้นที่กระบวนการเชิงรายการไปสู่กิจกรรมเชิงกลยุทธ์มากขึ้น

บทบาทเทคโนโลยีในอนาคต (By 2030)

AI & Automation ➡ แทนที่งานประจำ เช่น

การบันทึกข้อมูล

การกระทบยอดบัญชี

งานสอบบัญชีขั้นพื้นฐาน

งานบัญชีจะเปลี่ยนจาก งานรายการ ➡ งานเชิงกลยุทธ์

โครงการ Singapore's Smart Nation program ได้วางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการบูรณาการ AI และเครื่องมือเทคโนโลยีขั้นสูงในวิชาชีพบัญชี อย่างไรก็ตาม การปรับใช้เทคโนโลยีเหล่านี้จำเป็นต้องมีการลงทุนอย่างมากในการเพิ่มทักษะ (Upskill) ปรับทวนทักษะ (Reskill) ให้กับนักบัญชีเพื่อให้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) การผสาน AI เข้ากับงานบัญชี (AI Integration) และเทคโนโลยีบล็อกเชน (Blockchain) ดังนั้น เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปอย่างราบรื่น หน่วยงานวิชาชีพ เช่น ASEAN Federation of Accountants (AFA) ต้องร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าแรงงานในวิชาชีพบัญชีได้มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมเพื่อการเปลี่ยนแปลงนี้

เมื่อเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนต้องมีการเชื่อมโยงกันมากขึ้น การบริหารความเสี่ยงจึงเป็นประเด็นสำคัญเช่นกันที่ธุรกิจไม่อาจมองข้าม เนื่องจากธุรกิจต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่หลากหลายและซับซ้อน ตั้งแต่การปรับเปลี่ยนโซ่อุปทานไปจนถึงภัยคุกคามด้านความมั่นคงทางไซเบอร์ นักบัญชีที่มีทักษะในการประเมินและการบรรเทาความเสี่ยงจะมีบทบาทสำคัญและมีคุณค่ายิ่งในการนำพาองค์กรผ่านความไม่แน่นอนและปรับตัวเข้ากับภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงนี้

แนวทางที่อาเซียนควรดำเนินการร่วมกัน

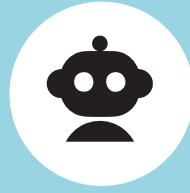
1

การลงทุนด้านการศึกษา
และการฝึกอบรม เช่น
Singapore's Skills
Future

2

การสนับสนุนหุ้นส่วน
เชิงกลยุทธ์ โดยรัฐบาลและ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ในอุตสาหกรรมต้อง
สนับสนุนการสร้างพันธมิตร
เชิงกลยุทธ์ระหว่าง SMPs ที่
จะช่วยผู้ประกอบการวิชาชีพ
รายเล็กได้ประโยชน์
จากการแบ่งปัน
ทรัพยากร และความเชี่ยวชาญ

3

การส่งเสริมการปรับใช้
เทคโนโลยี เช่น การผลักดัน
ให้นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ
มาใช้ เช่น AI

4

การเพิ่มกรอบการทำงาน
โดยหน่วยงานกำกับดูแล
ในอาเซียนร่วมกันกำหนด
แนวทางและข้อเสนอแนะ
ที่ชัดเจนเพื่อสะท้อน
แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับ
สากล และปรับให้
เหมาะสมกับบริบท
ของภูมิภาค

ประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามแสดงเจตจำนงชัดเจนในการพัฒนาความยั่งยืน โดยในปี 2012 ได้ลงนามในกลยุทธ์การพัฒนาอย่างยั่งยืนของเวียดนามปี 2011 – 2020 (The Vietnam Sustainable Development Strategy for 2011-2020) ซึ่งกำหนดเป้าหมาย ESG เป็นลำดับความสำคัญของประเทศในทศวรรษนั้น และในปี 2021 ประเทศเวียดนามได้เพิ่มเป้าหมายโดยตั้งเป้าว่า หยุดการทำลายป่าและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในปี 2030 วางแผนทยอยลดการใช้พลังงานเชื้อเพลิงถ่านหินภายในปี 2040 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net-Zero) ภายในปี 2050

ในการสนับสนุนพัฒนาความยั่งยืนให้แข็งแกร่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของประเทศเวียดนามได้ออกประกาศ Circular 155/2015/TT-BTC ในปี 2015 ซึ่งให้แนวทางการเปิดเผยข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงคำแนะนำการรายงานการเงินและการรายงานความยั่งยืน โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2016 สำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ต่อมาได้ออก Circular

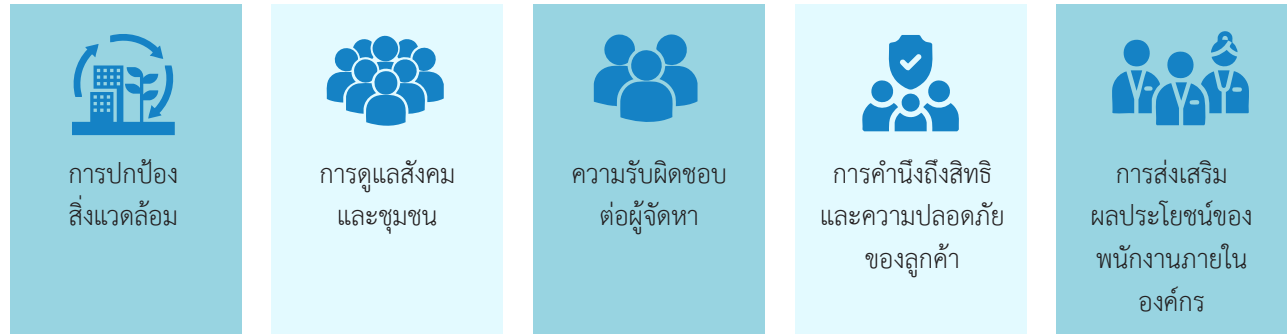

96/2020/TT-BTC เพื่อแทนที่ฉบับเดิม โดยขยายขอบเขตการรายงานให้ครอบคลุมมากขึ้นโดยถือปฏิบัติในปี 2021 โดยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศเวียดนามต้องนำเสนอรายงานความยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG)

ข้อกำหนด

การเปิดเผยข้อมูลผลดำเนินงานความยั่งยืนต้องรวมในรายงานประจำปี ทั้งนี้ ตาม Circular 96 ระบุข้อกำหนดโดยแบ่งการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานเป็นสองด้านหลัก คือ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดสำคัญคือ การใช้วัตถุดิบ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการทรัพยากร การใช้พลังงานและการใช้น้ำ การปฏิบัติตามกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม นโยบายเกี่ยวกับพนักงาน และความรับผิดชอบต่อชุมชนและท้องถิ่น การเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้บังคับกับบริษัทที่มีหุ้น/หุ้นกู้เสนอขายสาธารณะเพื่อสร้างความโปร่งใสและความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุน

Decree 47 (เทียบเท่ากฎหมาย) กำหนดให้รัฐวิสาหกิจต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียสาธารณะในรูปแบบโครงการ/การประมูล พร้อมเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อ 5 เรื่อง คือ

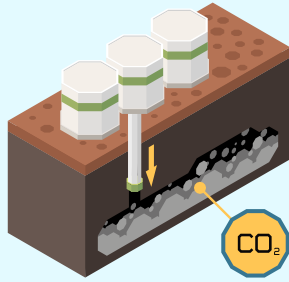

Decree 08 กำหนดให้บริษัทที่ออกหุ้นกู้สิ่งแวดล้อม (Green Bond) ต้องจัดทำรายงานเปิดเผยข้อมูลสาธารณะประจำปีเพื่อการประเมินผลประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการที่ได้รับเงินทุนที่ระดมจากการออกหุ้นกู้สิ่งแวดล้อมดังกล่าว นอกเหนือข้อกำหนดทางกฎหมายยังมีเครื่องมือการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ เช่น the Vietnam Sustainability Index (ซึ่งประกอบด้วยบริษัทจดทะเบียน 20 แห่งที่มีคะแนนความยั่งยืนสูงสุดในตลาดหลักทรัพย์นครโฮจิมินห์) โดยบริษัทที่อยู่ในดัชนีนี้ถูกกำหนดให้ต้องปฏิบัติตาม Circular 96 กับ Decree 47 เป็นภาคบังคับ ซึ่งแม้ว่าทั้ง Circular 96 และ Decree 47 จะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนแต่กฎหมายทั้ง 2 มีความแตกต่างกัน โดย Circular 96 มุ่งเน้นการกำกับดูแลและให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ส่วน Decree 47 เน้นความรับผิดชอบต่อสังคม

แนวทางของกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของประเทศเวียดนามสอดคล้องกับมาตรฐานสากลหลายฉบับ ได้แก่ 1. GRI 2. IFC (แนวทางของธนาคารโลก) 3. International Integrated Reporting Council (IIRC) 4. ISO 26000:2010 5. SASB (IFRS S2 กำลังอยู่ระหว่างการปรับให้เชื่อมโยงกับหลักการที่เน้นสิ่งแวดล้อมรายอุตสาหกรรมชุดนี้)

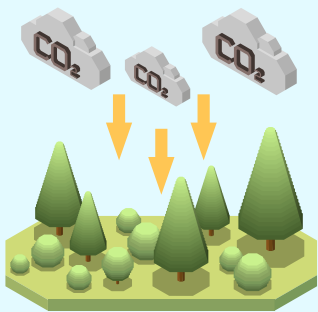
แนวทางการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศเวียดนาม

Circular 96 กับ Decree 47 ของประเทศเวียดนามมีแนวทางที่สอดคล้องกับหลักการ “ความมีสาระสำคัญของผลกระทบ” และ “ทวิสารัตถภาพ” บางลักษณะ โดยเฉพาะในประเด็น การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas: GHG) ซึ่งเป็นหนึ่งในหัวข้อสำคัญของการเปิดเผย ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน

นายกรัฐมนตรีประเทศเวียดนามได้ประกาศกำหนดสถานประกอบการที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Specified Establishments) โดยจัดหมวดหมู่ตามภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสถานประกอบการใด เป็นธุรกิจที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากตามรายชื่อเหล่านี้ต้องจัดทำรายงานการตรวจวัดและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทุก 2 ปี โดยครอบคลุมทั้งวิธีการผลิตสินค้า ตัวเลขปริมาณ การดำเนินงาน และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แม้จะมีการเผยแพร่สถานประกอบการ ต่อสาธารณะ แต่ข้อมูลสินค้าที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะต้องส่งให้กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Natural Resources and Environment: MONRE) และรัฐบาลจะรายงานข้อมูลสินค้าที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับประเทศและระดับอุตสาหกรรม ผ่านเว็บไซต์ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่ปัจจุบันยังไม่ได้ดำเนินการตามประกาศ ข้างต้นอย่างเป็นทางการ

แนวทางการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการลดการปล่อย

Circular 96 กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศเวียดนามมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงมาตรการและตัวชี้วัด ที่ใช้ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในรายงานประจำปี อย่างไรก็ตาม การรายงานข้อมูลความยั่งยืน ในประเทศเวียดนามปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมายที่บังคับให้มีการตรวจสอบหรือรับรอง ความถูกต้องของข้อมูลด้านความยั่งยืนที่เปิดเผย

Decree 119/2025/ND-CP คือ กฎหมายล่าสุดซึ่งประเทศเวียดนามได้ประกาศซึ่งเป็นการปรับปรุงเพิ่มเติมจาก Decree 06 ปี 2022 และเริ่มมีผลบังคับ วันที่ 1 สิงหาคม 2025 เพื่อเสริมสร้าง กรอบกฎหมายด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน เกษตรกรรม การใช้ที่ดิน ป่าไม้ การจัดการของเสียในโครงการที่ประเทศเวียดนามเป็นคู่สัญญา สาระสำคัญของ Decree 119/2025 คือ การจัดสรรโควตาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปริมาณสูง โดยแบ่งช่วงเวลาการดำเนินงานออกเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ปี 2025- 2026 (ระยะ นำร่อง) ระยะที่ 2 ปี 2027-2028 (ระยะขยาย) และระยะที่ 3 ปี 2029-2030 (ระยะเต็มรูปแบบ)

แนวปฏิบัติของประเทศไทย แม้ปี 2025 กระทรวงการคลังวางแผนให้ บริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทขนาดใหญ่ที่ไม่ใช่บริษัทจดทะเบียนใช้ IFRS แต่ไม่มีแนวทาง การปฏิบัติตาม IFRS S1 IFRS S2

สรุป

ทั้ง 3 ประเทศมีแนวทางการบังคับใช้ด้านความยั่งยืนและมุ่งเน้นข้อมูลด้านความยั่งยืนที่มีความแตกต่างกัน สำหรับประเทศไทย ซึ่งมีสภาพเศรษฐกิจที่ผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจโลก จึงอาจพิจารณานำแนวปฏิบัติจากประเทศอื่นมาเป็นแนวทางประกอบการพิจารณา ในการกำหนดนโยบายการรายงานความยั่งยืนเพื่อบังคับใช้การรายงานความยั่งยืนให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยให้เหมาะสมต่อไป

บทความนี้ ขอลาผู้อ่านไป และจะติดตามเรื่องน่าสนใจเกี่ยวกับเอกสารการศึกษาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ ISSB จัดทำมาสรุปประเด็นให้ทราบต่อไป สวัสดี